

det er alene en selv, der bestemmer, når der er mål, og når der ikke er mål. Så er man jo sådan set sikker på at vinde, og det er jo sådan, retorikken er her: Man har stillet en række i nogle tilfælde meget bureaukratiske forslag på arbejdsmiljøområdet, og så hævder man, at medmindre andre lige præcis køber dem, er de pr. definition imod godt arbejdsmiljø. Men sådan hænger verden jo ikke sammen.

Så er jeg ked af, at hr. Ole Sohn refererede til forslaget om udfordringsret. Det er i hvert fald ikke det, jeg selv har refereret til gennem hele debatten her i dag, det har derimod været B 107 om indførelse af kommunal udbudspligt.

Det får mig også til at sige til hr. Frank Aaen her til sidst, at det er jo sådan set det, der skal til. Vi kan jo ikke sidde her i Folketinget og beslutte, om den ene eller den anden kvadratmeternorm er acceptabel eller ej. Jeg har i hvert fald ikke personlig den faglige indsigt til det. Det er jo i sidste ende et resultat af mange forskellige ting: arbejdsprocesser, teknologi, uddannelsesniveau, gulvbelægning, og hvad ved jeg, jeg skal ikke gøre mig meget klog på det. Jeg tror bare, det er en forkert vej, hvis vi her i Folketinget siger, at lige præcis dér går grænsen.

Det, vi derimod skal, og det er det, vi har foreslået, og det er det, den samlede danske venstrefløj og regeringen går imod, er at forpligte de kommuner og de amter, der lægger opgaver ud, til forinden at have gennemtænkt, hvordan man skal vejle kvalitét ind, hvordan man skal vejle sociale klausuler ind, og hvordan man skal vejle medarbejderinddragelse ind. Men man vil ikke gå ind i den debat, fordi man hellere vil lade være med at løse problemerne, så man kan reservere hele den debat til en folketingsvalgkamp ud fra den fejlagtige opfattelse, statsministeren gav udtryk for i sin nytårstale, nemlig at udbud pr. definition er lig med dårligt arbejdsmiljø.

Jeg er meget enig med hr. Carsten Hansen i, at politik handler om at ville, og vi vil gerne sikre et procesværktøj, der gør, at de udbud, der foretages i amter og kommuner, er gennemtænkte. Her troede jeg, vi var helt på linje med regeringen.

I den sidste budgetredegerelse er der et helt kapitel, nemlig kapitel 11, 1., der handler om den offentlige sektor, og hvor man nævner, at øget anvendelse af den såkaldte bestillermodel – det er det socialdemokratiske politisk korrekte udtryk for det, vi andre kalder udbud – er en af mulighederne for at sikre den bedst mulige resourceudnyttelse af kvalitet inden for de økono-

miske rammer. Det er også derfor, jeg egentlig ikke forstår, at Socialdemokratiet nu går med i noget, som af fru Jette Gottlieb udråbes til at være en kamp mod udbrud, en kamp mod den bestillermodellen, som finansministeren fæster så meget lid til. Stem dog i stedet for vores forslag til vedtagelse, som fastholder det brede perspektiv, som på det operationelle plan er identisk med det, regeringen har fremlagt, men som ikke lægger gift for den bestillermodel, som landets finansminister har gjort så meget for at fremme anvendelsen af.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Også jeg vil gerne starte med at takke Enhedslisten og SF for at have rejst disse to forespørgselsdebatter. Jeg har selv i årevis argumenteret for, at vi burde have arbejdsmiljøspørgsmål højere op på den politiske dagsorden, mindst på højde med diskussionen om det fysiske niveau, for jeg er temmelig sikker på, at det er en forudsætning for, at vi kan komme videre frem i arbejdet med at forbedre arbejdsmiljøet i danske offentlige og private virksomheder.

Nu foregår der en lille, intern polemik mellem forespørgerne og regeringen om statsministerens nytårstale, og hvad man konkret vil foretage sig for at leve op til de ambitioner, statsministeren gav udtryk for dér. Denne interne diskussion har jeg ikke noget ønske om at blande mig i, blot sige, at uanset om det er en offentlig virksomhed, eller det er en privat virksomhed, skal der naturligvis lægges stor vægt på arbejdsmiljøet, og arbejdsmiljøreglerne skal overholdes. Det gælder før en udlicitering, og det gælder efter en udlicitering.

Så vil jeg godt holde mig til det lidt mere generelle og stille spørgsmålet: Hvordan kommer vi her i Danmark markant fremad med hensyn til et forbedret arbejdsmiljø? Vi oplevede i juni 2000 at modtage en rapport, udarbejdet af CASA, som satte spørgsmålstegn ved, om der overhovedet var sket fremskridt i de 25 år, hvor den nugældende arbejdsmiljølov har været gældende. Nogle konkluderede da, at det ikke var tilfældet, men det er ikke en konklusion, jeg personlig er enig i. Jeg er overbevist om, at der er en række forhold, der har været af skiftende karakter, og derfor vil man ikke kunne drage en sådan konklusion.